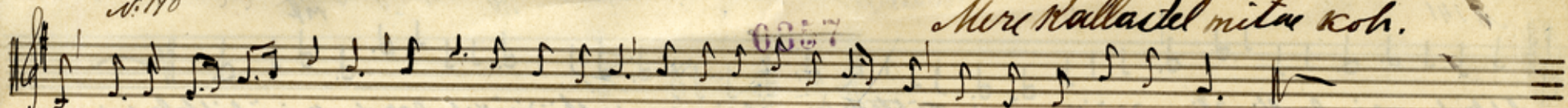

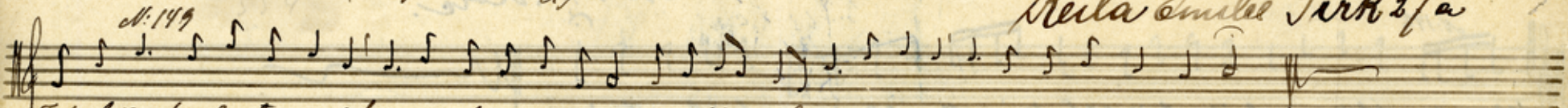
I. 411
N: 148

Mere kallastel mitu koh.

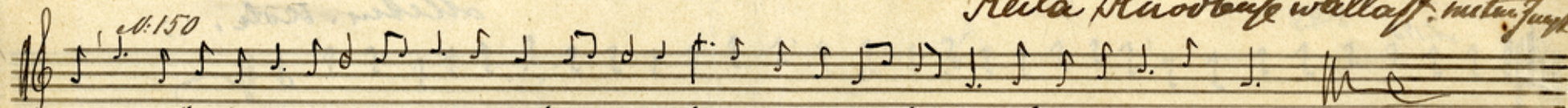
Kui kallist kodust läkku ma kurvalt kaugle siis ühtis kae varjul mu kella neiu ke
(F. J. Prickelst)

Keila Emilie Tirk 2/a

Tuhat korda olen tunnud sinu vastu armastust aega järele; oled jäänud maha minu südamele.

Keila Kuorbu wallast. mitu juust

Oh Kalew Kalewärka ja Miks unustad ma jama. Sa rahvas ootab, hirmuga sind wõre talgule.

2. Kõlfoja pafun hirmu tal Kõik ära waenlasted

Ja foja wanker äratab Kõik rahwa elule.

3. Kui fina lödud neudega sul jõudu jagatud,

Siis wõida ohwrid kiwile. Teia saawad ohwerdus.

4. Oh mulla / wägew mees Lõõ waenlast wäega

Ja kinni kanda meil es. Et kangeks faakfiid

5. Siis wõeras wõim peab Kaduma ja jätma meil maa

Keikora ikk unuma. Kui wõid meid raad.